

DANIŞTAY KARARLARI IŐIĐINDA KURUMLAR ARASI VE KURUM İÇİ GEÇİCİ SÜRELİ GÖREVLENDİRME

Doç. Dr. Cemil KAYA *

GİRİŐ

Kamu personel hukukunda, kamu görevlilerinin kadrolarının bağlı bulunduğu kurumda çalışmaları esastır. Bununla birlikte, kurum tarafından resen veya kamu görevlisinin talebi üzerine ve belirli şart ve usullerle kamu görevlileri, kurumları tarafından geçici süreli görevlendirme işlemlerine tabi tutulabilmektedir. Bu durumda kamu görevlisinin, *kural olarak*, asıl kadrosu görevlendirme işlemini tesis eden kurumda kalmaktadır. Geçici süreli görevlendirme aynı kurumun farklı birim ve/veya görev yerlerine olabileceği gibi farklı kurumlara da yapılabilmektedir. Dolayısıyla, geçici süreli görevlendirme bazen görev yapılan kurum ve görev yeri sınırları içinde kalmakta, bazen de bu sınırların dışına taşabilmektedir. Yani kurum içi geçici süreli görevlendirme ve kurumlar arası geçici süreli görevlendirme olabilmektedir. Bu konudaki mevzuat hükümleri ise hem dağımsık hem de yeterince açık değildir.

Mevzuatta, diğerleriyle birlikte, geçici süreli görevlendirilen personele ilişkin özel hükümler de bulunmaktadır. Örneğin, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 45. maddesinde, idare ve vergi mahkemelerinin, geçici görevlendirme işlemlerinden kaynaklanan uyuşmazlıklarla ilgili olarak verdikleri nihai kararlara karşı bu mahkemelerin bulunduğu yargı çevresindeki bölge idare mahkemelerine itiraz edilebileceği; 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 9. maddesinde, diğerleriyle birlikte, geçici görevle yurt dışında bulunan devlet memurlarının da devletin itibarını veya görev haysiyetini zedeleyici fiil ve davranışlarda bulunamayacakları; 177. maddesinde, devlet memurlarının geçici olarak görev yerlerinden ayrılmaları halinde yol giderleri ve gündeliklerinin yolluklar hakkındaki özel kanun hükümlerine göre ödeneceği belirtilmiştir.

İşte bu makalede, çeşitli mevzuat hükümleri örnek verilmek ve Danıştay içtihatlarıyla bunları zenginleştirmek suretiyle, kurum içi ve kurumlar arası

---

* İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Anabilim Dalı.

geçici süreli görevlendirme kurumu ele alınmaya ve değerlendirilmeye çalışılacaktır.

I. Kurumlar Arası Geçici Süreli Görevlendirme

A. Devlet Memurları Kanunu Uygulamasında

1. Genel Olarak

a. Uygulamada çok önemli olmasına rağmen kurumlar arası geçici süreli görevlendirme, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun yasama organı tarafından kabul edilen ilk halinde yer almamıştır. Bu uygulama Kanuna, 1970 yılında 1327 sayılı Kanun¹ ile eklenen iki ek madde ile girmiştir. Kanuna 1970 yılında eklenen “Ek Madde 8”², “geçici süreli görevlendirme”; “Ek Madde 9” ise “geçici süreli görevlendirme şartları”³ başlığını taşımıştır. Ek Madde 8’de 2011 yılına kadar hiçbir değişiklik yapılmamıştır. Ancak madde, 2011 yılının Şubat ayında 6111 sayılı Kanun⁴ ile başlığı dahil değiştirilmiştir. Ek Madde 9 ise önce 1975 yılında 1897 sayılı Kanunla⁵ bir bütün olarak değiştirilmiş⁶; 1983 yılında ise 2902 sayılı⁷ Kanunla maddenin c bendi değiştirilmiştir⁸. Nihayet madde 2011 yılının Şubat ayında 6111 sayılı Kanunla yürürlükten kaldırılmıştır.

b. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nda 6111 sayılı Kanunla yapılan değişiklikten sonra Ek Madde 8’in başlığı, *isabetli olarak*, “kurumlar arası geçici süreli görevlendirme” şeklinde değiştirilmiş ve geçici süreli görevlendirmeye ilişkin temel esaslar getirilmiştir. Yeni Ek Madde 8’in, önemli birtakım değişikliklerle, önceki Ek Madde 8’i ve Ek Madde 9’u tek bir madde altında topladığı söylenebilir.

2. Şartları

a. Ek Madde 8 uyarınca memurlar, geçici görevlendirme yapmak isteyen kurumun talebi ve çalıştıkları kurumun izni ile diğer kamu kurum ve kuruluşlarında geçici süreli olarak görevlendirilebilir. Ancak bu şekilde bir görevlendirilme yapılabilmesi için şu şartlar aranır:

aa. Yurtdışında görevlendirilen güvenlik görevlileri hariç olmak üzere, memurun görevlendirileceği kurumda göreve ilişkin 4 üncü ve daha yukarı bir dereceden boş bir kadronun bulunması şarttır.

bb. Geçici süreli görevlendirilen memurlar, geçici süreli olarak görevlendirildikleri kurumların mevzuatına uymakla yükümlüdür.

cc. Geçici süreli olarak görevlendirilen memurlar, yurtdışında görevlendirilen güvenlik görevlileri hariç olmak üzere, aylıkları ile diğer mali ve sosyal haklarını kurumlarından alır. Bu memurların kadroları ile ilişkileri, kendi sınıf ve derecelerindeki terfi ve emeklilik hakları devam eder.

dd. Geçici süreli görevlendirme süresi bir yılda altı ayı geçemez. Yurtdışında görevlendirilen güvenlik görevlileri için geçici görevlendirme süresi en çok iki yıldır; gerekli görülmesi halinde bu süre bir katna kadar uzatılabilir.

ee. Geçici süreli görevlendirmenin, memurların göreviyle ilgili olması şarttır.

ff. Geçici süreli görevlendirmede memurun muvafakati aranır.

Bu haller dışında ayrıca, *kamu yararı ve hizmet gerekleri* sebebiyle ihtiyaç duyulması halinde kurumlarınca, Devlet Personel Başkanlığı'nın uygun görüşü alınarak diğer kamu kurum ve kuruluşlarında altı aya kadar geçici süreli olarak görevlendirilebilir.

b. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda 6111 sayılı Kanunla yapılan değişiklikten sonra kurumlar arası geçici süreli görevlendirmenin yeni bir boyut kazandığı ortadadır. Buna göre,

aa. Her şeyden önce, 6111 sayılı Kanunla yapılan değişiklikten sonra memurun görevlendirileceği kurumda göreve ilişkin 4 üncü ve daha yukarı bir dereceden boş bir kadronun bulunması şarttır.

bb. Daha önce kurumlar arası geçici süreli görevlendirme şartı olarak aranan, memurun "hem kendi sınıf ve meslekinin ve hem de geçici süreli olarak görevlendirildiği işin mevzuatına uymakla yükümlü" olması şartı, kurumlar arası geçici süreli olarak görevlendirilen kurumun mevzuatına uymakla yükümlü olmakla sınırlandırılmıştır. Bu isabetli bir değişikliktir.

cc. Daha önce kurumlar arası geçici süreli görevlendirme şartı olarak aranan, memurların aylıklarının görevlendirildikleri kadrodan alma şartı, *kural olarak*, asıl kurumlarından almak şeklinde değiştirilmiştir. Görevlendirmenin kısa süreli olması nedeniyle, bu da isabetli olmuştur.

dd. 6111 sayılı Kanunla yapılan değişiklikten sonra kurumlar arası geçici süreli görevlendirmenin, *kural olarak*, bir yılda altı ayı geçemeyeceği şartı getirilmiştir. Oysa daha önce bu süre iki yıl olarak kabul edilmişti. Bu yeni hüküm, kurumlar arası uzun süreli geçici görevlendirmelerin önüne geçmek amacıyla getirilmiştir. *Kanaatimizce* kurumlar arası geçici süreli görevlendirmenin bir yılda altı ayı geçememesi yönünde yapılan değişiklik isabetli değildir. Memurların iş verimi açısından, *bir tercih meselesi olmakla birlikte*, bu sürenin daha önce olduğu gibi, tek bir görevlendirme işlemi ile tekrar iki yıl olması ve gerekli görülmesi halinde de bir yıl daha uzatılabilmesi yönünde değişiklik isabetli olacaktır.

ee. Geçici süreli görevlendirmenin, memurların göreviyle ilgili olması şartı, daha önce de var olan bir şarttır.

ff. Kurumlar arası geçici süreli görevlendirmenin memurun muvafakati ile olması zaten daha önce de var olan bir şarttır. Bu şartın muhafazası isabetli olmuştur. Zira bu şart kurumlar arası geçici süreli görevlendirmeyi, kurum içi geçici süreli görevlendirmeden ayıran en önemli özelliktir.

gg. Memurun çalıştığı kurumdaki kadrosunun 7 ve daha yukarı derecelerde olması halinde geçici süreli olarak görevlendirilebilmesi şartının, yeni değişiklikle kaldırılması da isabetli olmuştur.

3. Danıştay Uygulaması

a. Geçici süreli görevlendirmeye ilişkin olarak 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu Ek Madde 8, 6111 sayılı Kanunla 2011 yılında değiştirildiği için bu tarihten sonrasına ilişkin *Danıştay* kararları bulunmamakla birlikte, bu değişiklikten önceki *Danıştay* kararlarından hareketle konuya bakmak önem taşımaktadır.

b. Geçici süreli görevlendirmede “memurun muvafakatının aranması” değişiklikten önce de sonra da varlığı gereken bir şarttır. Bu konuda Başbakanlık Özürülüler İdaresi Başkanlığı Personel Daire Başkanlığı’nda şef kadrosunda olup Eğitim Daire Başkanlığında geçici olarak görev yapan kamu görevlisinin, altı ay süreyle Başbakanlığa bağlı Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü’nde görevlendirilmesine ilişkin 19.01.2004 tarihli işlemin iptali istemiyle açtığı davayı ilk derece mahkemesi, “dava konusu işlemin hizmet ihtiyacına dayanarak kurulduğundan hukuka uygun olduğu” gerekçesiyle reddetmiştir. Kararın temyizi üzerine *Danıştay*, “kurumlararası geçici süreli görevlendirme yapıldığı halde davacının muvafakatının alınmadığı” gerekçesiyle, *isabetli olarak*, kararı bozmuştur².

B. Belediye Kanunu ve İl Özel İdaresi Kanunu Uygulamasında

1. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu yanında mevzuatta diğer kanunlarda da kurumlar arası geçici süreli görevlendirmeye ilişkin hükümler mevcuttur. 5393 sayılı Belediye Kanunu’nun 49. maddesi¹⁰ ve 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanunu’nun¹¹ 36. maddesi bunlara en yeni örnekler olarak verilebilir.

2. Her iki hüküm de *hemen hemen* aynı olduğundan, 5393 sayılı Belediye Kanunu’nun 49. maddesinin 6. fıkrasını ele almak gerekirse, fıkra şu hükmü taşımaktadır: “*Kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilen memurlar, belediye başkanının talebi, kendilerinin ve kurumlarının muvafakatiyle, belediyelerin birim müdürü ve üstü yönetici kadrolarında geçici olarak görevlendirilebilirler. Bu şekilde görevlendirmelerde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 68 inci maddesinin (B) fıkrasında öngörülen şartlar dikkate alınır. Belediyelerde bu şekilde istihdam edilen personel kurumlarından izinli sayılırlar. Bu personelin görevlendirildikleri*

süre zarfındaki, görevlendirildikleri kadroya ait her türlü malî hakları ile kurumları tarafından karşılanması gereken sosyal güvenlik ve benzeri diğer hakları belediye tarafından ödenir. İzinli oldukları müddet, terfi ve emekliliklerinde hesaba katılır ve terfi haklarını kazananlar başkaca bir işleme lüzum kalmaksızın terfi ettirilirlir. Bu şekilde görevlendirilenler, görevlendirme süresinin sona ermesinden itibaren onbeş gün içerisinde yazılı olarak kurumlarına başvurmaları hâlinde en geç bir ay içerisinde kadrolarına veya müktesebine uygun başka bir kadroya atanırlar”.

3. Görüldüğü gibi bu hüküm, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun ilgili hükmü karşısında daha özel bir hükümdür. Burada da kurumlar arası geçici süreli görevlendirme için memurun muvafakatı şartı aranmış ancak farklı olarak herhangi bir süre şartı aranmamıştır. Bu şekilde yapılacak bir görevlendirmede gelinecek kadro da “birim müdürü ve üstü yönetici kadrolar” şeklinde gösterilmiştir. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'ndan farklı olarak, görevlendirilen personelin, görevlendirildiği kadroya ait her türlü malî hakları ile kurumları tarafından karşılanması gereken sosyal güvenlik ve benzeri diğer haklarının “görevlendirilen idare” (İl Özel İdaresi veya Belediye) tarafından ödeneceği belirtilmiştir. Ayrıca görevlendirilenlerin, görevlendirme süresinin sona ermesinden itibaren onbeş gün içerisinde yazılı olarak kurumlarına başvurmaları halinde en geç bir ay içerisinde kadrolarına veya müktesebine uygun başka bir kadroya atanacaklarının belirtilmesi ile de memurlar “güvenceli” kılınmıştır. Şüphesiz bu hüküm 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun ilgili hükmüne kıyasla daha esnek bir kurumlar arası geçici süreli görevlendirme usulü getirmiştir.

C. Yükseköğretim Kanunu Uygulamasında

1. 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun¹² çeşitli maddelerinde, örneğin, madde 7, 35, 38, 39, 40 ve 41, kurumlar arası geçici süreli görevlendirmeye imkan tanıyan hükümler mevcuttur. Bunların bazılarında muvafakat aranmakta, bazılarında ise muvafakat dahi aranmamaktadır.

2. Bunlar arasından bir örnek olarak Kanunun 7. maddesini ele almak istiyoruz. Yükseköğretim Kurulunun görevlerini düzenleyen 7. maddenin L bendinde “..., öğretim elemanlarından bu Kanunda öngörülen görevleri yerine getirmekte yetersizliği görülenler ile bu Kanunla belirlenen yükseköğretimin amaç, ana ilkeleri ve öngördüğü düzene aykırı harekette bulunanları rektörün önerisi üzerine veya doğrudan, normal usulüne göre, yükseköğretim kurumları ile ilişkilerini kesmek veya denemek üzere başka bir yükseköğretim kurumuna atamak” hükmü yer almaktadır. Kanaatimizce, madde ile Yükseköğretim Kuruluna verilen, öğretim elemanlarını,

“denenmek üzere başka bir yükseköğretim kurumuna atama” yetkisi de kurumlar arası geçici süreli görevlendirmedir. Ancak bu yetkinin kullanılması, öğretim elemanının talepte bulunması şartına bağlanmamıştır. Bir anlamda bendde yer alan şartların gerçekleşmesi halinde resen bu yetkinin kullanılması söz konusu olmaktadır.

3. Bir kararında *Danıştay* da bu yetkiyi geçici süreli görevlendirme olarak görmüştür. Şöyle ki Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinde yardımcı doçent iken 2547 sayılı Kanunun 7/L maddesi uyarınca İnönü Üniversitesi’nde görevlendirilen öğretim elemanının, bu görevlendirmenin kaldırılması için yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açtığı davada Yüksek Mahkeme, “2547 sayılı Yasanın 7. maddesinin sözü geçen (L) fıkrasının, görevine son verilmesi gerekenler dışında kalan öğretim elemanları yönünden, fıkroda öngörülen nedenlerin varlığına bağlı olarak, yükseköğretim kuruluna verdiği yetkinin ‘süreli’ olarak kullanılabilir bir yetki olduğu açıktır. / Bir başka anlatımla fıkroda ‘atamak’ sözcüğünün kullanılmış olmasına karşın düzenlenen ve kastedilen hususun ‘geçici görevlendirme’ olduğu fıkranın tümünün incelenmesinden açıkça belli olmaktadır. Fıkra hükmü ile, doğrudan doğruya ilişkilerinin kesilmesini gerektirecek derecede olmamakla birlikte, görevlerini yerine getirmekte yetersizliği saptanan ya da 2547 sayılı Yasa ile belirtilen yükseköğretimin amacı, ana ilkeleri ve öngördüğü düzene aykırı harekette bulunan öğretim elemanlarına bu yetersizlik ve aykırılık hallerini düzeltmeleri için kendilerine yeni bir olanak tanındığında ve böylece onları yükseköğretim kurumlarına kazandırmak ereği güdüldüğünde kuşkuya yer yoktur. Yasanın bu ereğine göre, hakkında sözü geçen fıkra hükmü uygulanarak ‘denenmek üzere’ başka bir yükseköğretim kurumuna atanan öğretim elemanlarının, denenmelerini zorunlu kılan neden yada nedenlerin gerekli kıldığı ‘makul bir süre’ sonunda durumlarının yeniden gözden geçirilmesi ve yetersizlik veya aykırılık hallerinin ortadan kalktığı saptanan öğretim elemanları hakkında yeni bir işlem yapılması ve böylece (L) fıkrası ile tanınan süreli yetkinin sürekli bir niteliğe dönüştürülmemesi idare yönünden yasal zorunluluk olmaktadır. Fıkroda, öğretim elemanlarının denenmek üzere başka bir yükseköğretim kurumunda görevlendirilmeleri halinde bu görevlendirmenin süresi, bu süre içinde ilgili hakkında uygulanacak işlemler, ilgilinin çalışmalarının ve hareketlerinin izlenmesi yöntem ve esasları ve kadro durumunun ne olacağı konularında açık bir düzenlemeye yer verilmemekte oluşu da tesis edilen işlemin ‘atama’ işlemi olmayıp “geçici görevlendirme” işlemi olduğunu ve ilgilinin asıl görev yerindeki kadrosuyla hukuki bağlılığının devam ettiğini kanıtlamaktadır. 2547 sayılı Yasanın kimi maddelerinde daha, 7/L maddesindeki benzer

biçimde geçici görevlendirme yetkisinin kimi makamlara tanınmış olduğunu belirtmek gerekir. Yasanın 13. maddesinin (b) fıkrasının 4. bendi bunun açık örneğini oluşturmakta ve ‘gerekli gördüğü hallerde Üniversiteyi oluşturan kuruluş ve birimlerde görevli öğretim elemanlarının ve diğer personelin görev yerlerini değiştirmek veya bunlara yeni görev vermek’ Rektörlerin yetkileri arasında sayılmış bulunmaktadır. Geçici görevlendirilmelerin sürekliliğe dönüştürülemeyeceği yolunda Dairemizce verilen ... sayılı kararda da vurgulandığı üzere ‘belli usullerle bir kadroya atanmış öğretim elemanının yasada gösterilen usule ve yetki kurallarına uyulmadan kadrosu ile hukuki ve fiili irtibatının kesilmesi, yine ancak belli usul ve yetki kurallarına uyularak atanabilecek bir kadroya, bunlara uyulmadan atanması sonucunu doğurur. O halde adı geçen maddede (13/b-4) öngörülen yetkinin yukarıda belirtilen amaçlarla ve hizmetin gerektirdiği süre ile sınırlı olduğunu, bu nedenle de sürekli olarak görev yerini değiştirme veya yeni görevler verme şeklinde kullanılamayacağını kabul etmek gerekir’¹³.

4. Buna karşılık bir diğer kararında *Danıştay*, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu’nun 7/L maddesi uyarınca kullanılan yetkiyi geçici görevlendirme olarak görmemiştir. Bu nedenle de görevlendirmenin belli bir süre ile yapılmasının gerekmediğine, yetkinin, sadece bu kişilerin denenmek üzere bir başka üniversiteye atanmalarına ilişkin olduğuna karar vermiştir¹⁴.

II. Kurum İçi Geçici Süreli Görevlendirme

A. Devlet Memurları Kanunu Uygulamasında

1. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nda kurum içi geçici süreli görevlendirme düzenlenmemiştir. Bu tür görevlendirmeler, *Danıştay* içtihatlarıyla gelişmiştir. Nitekim *Danıştay*, “657 sayılı Devlet Memurları Kanununda aynı kurum içinde geçici görevlendirme konusu düzenlenmemiş olmakla birlikte, bir kamu kurumunun mevzuatla belirlenmiş olan görev alanı içinde yer alan ‘geçici’ nitelikteki bir hizmeti ya da değişen ve gelişen sosyal, ekonomik ve kültürel koşulların sonucu olarak ortaya çıkan, henüz örgütsel altyapısı oluşturulmamış ve bir kadro ile ilgilendirilmemiş olan ‘yeni bir kamu hizmeti’ni yürütmek amacı ile, durumu uygun olan kamu görevlilerinin, ‘kadroları ile hukuki bağlarını sürdürmek ve belli bir süre ile sınırlı olmak üzere’ atamaya yetkili amir tarafından geçici olarak görevlendirilmeleri olanaklıdır. Bu işlemin kurulmasında, yukarıda nitelendirilen kamu hizmetlerinin yürütülmesi amaç edinilmeli, kamu yararı ile bağdaşmayan, örneğin kamu görevlisini görevinden fiilen uzaklaştırmak veya onu cezalandırmak gibi hizmet gereklerine ters düşen bir sonuç amaçlanmamalıdır” gerekçesiyle kurum içi geçici süreli görevlendirme yapılabilmesini ve şartlarını belirlemiştir¹⁵.

2. Daha eski tarihli kararlarında ise kurum içi geçici süreli görevlendirme uygulamasını şu gerekçelerle açıklamaktadır: “Devlet Memurları Yasasında düzenlenmemiş olmakla birlikte hizmetin gerekli kıldığı durumlarda kamu görevlilerinin kadroları üzerinde bırakılmak kaydıyla kendi uzmanlık alanına giren işler için ve belli süre ile sınırlı olarak görevlendirilmeleri mümkündür. İdarenin bu konuda sahip olduğu takdir yetkisini hizmetin gerekli kıldığı durumlarda kullanması ve hizmetin ifası için öngörülen sürenin sonunda ilgilinin kadro görevine döndürülmesi gerekmektedir. İdarenin süreklilik gösteren hizmetlerinin yerine getirilmesindeki kamu görevlisi ihtiyacının ise naklen atama yolu ile gerçekleştirileceği açıktır”¹⁶. “657 sayılı Yasada aynı örgüt içinde geçici görevlendirme kurumu düzenlenmemiş olmakla birlikte, bir kamu kurumunun görev alanı içinde yer alan bir hizmeti yürütmek amacı ile, o hizmetle ilgili konuda uzmanlaşmış kamu görevlilerini kadroları üzerinde kalmak üzere belli bir süre ile görevlendirmeleri mümkün bulunmaktadır”¹⁷.

3. O halde, durumu uygun olan memurlar, kadroları buldukları yerde kalmak şartıyla, kurum içinde geçici süreli olarak görevlendirilebilir. Ancak bunun belirli bir süre ve belirli bir görevin ifasına ilişkin olması lazımdır. Yani memurlar belirsiz bir süre için kurum içi geçici görevlendirilemez. İhtiyaç halinde tabiki bu sürenin tekrar uzatılması mümkündür. Bununla birlikte, birbirini takip eden geçici süreli görevlendirme işlemleri ile devlet memurunun kendi kurumunda görev yapması da engellenmemelidir.

4. Kurum içi geçici süreli görevlendirmede “süre” şartı ön plana çıkmaktadır. Yani kurum içi geçici süreli görevlendirme, ancak belirli bir süre için yapılmalıdır. *Danıştay*, bir süre belirlenmeden yapılan geçici süreli görevlendirme işlemlerini hukuka aykırı bulmaktadır¹⁸. “Dava konusu işlemde davacının şark kromları-Ferrokrom İşletmesi Müessesesi Müdürlüğü Laboratuvar Başmühendisliği emrinde hangi iş için görevlendirildiği belirli bir süre ile kayıtlanmamış ve böylece idareye geçici görevlendirme adı altında, davacının görevlendirildiği yerde sürekli olarak kalmasını sağlayacak bir uygulama olanağı tanınmış olmasında hukuka ve geçici görevlendirme müessesesinin amacına uyarlık bulunmamaktadır”.

5. Geçici süreli görevlendirmede “süre” şartına vurgu yapan *Danıştay*, Trabzon Vakıflar Bölge Müdürü olan devlet memurunun, Vakıflar Genel Müdürlüğü emrinde geçici olarak görevlendirilmesine ilişkin işlemin iptali istemiyle açtığı davada, “657 sayılı Kanunun 71 ve 76. maddelerinde, memurların kazanılmış hak aylıkları ile görev ve görev yerlerinin değiştirilebileceği kabul edilmiş bulunmaktadır. / Ancak bir memurun görev yerinin değiştirilmesi için mezkur maddelerde açıklanan usule göre görevlendirileceği yere kurumunca naklen atanması gereklidir. Kadro unvanı

çalıştığı yerde kalmak suretiyle memurun kurum içinde geçici olarak görevlendirilebilmesi ancak belli bir görevin ifasına münhasır olmak şartı ile mümkündür. ... Davacı hakkında alınan 7/6/1978 tarihli onayda geçici görevlendirmenin ne kadarlık süre için olduğu belirtilmediği gibi, Genel Müdürlük emrinde ne gibi bir hizmet için görevlendirildiği de açıklanmış değildir. / Bu durumda davacının belirsiz bir süre için geçici olarak görevlendirilmesindeki kamu yararı ve hizmet gereği idarece kanıtlanamamıştır” gerekçesiyle dava konusu işlemi iptal etmiştir¹⁹.

6. Hatta bir kararında *Danıştay*, bir süre öngörülmeden yapılan görevlendirmeyi geçici süreli görevlendirme dahi kabul etmemiştir²⁰: “Dava, Büyükşehir Belediye Başkanlığı Özel Kalem ve Protokol Müdürlüğünde Müdür yardımcısı olarak görev yapan davacının kadrosu üzerinde kalmak üzere Hesap İşleri Daire Başkanlığı Mezat Müdürlüğü emrinde görevlendirilmesine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılmıştır. ... Ancak, 657 sayılı Kanunda aynı kurum içinde geçici görevlendirme müessesesi düzenlenmemiştir. Bununla birlikte, bir kamu kurumunun görev alanı içinde yer alan bir hizmeti yürütmek amacıyla o hizmetle ilgili konuda uzmanlaşmış kamu görevlilerini, kadroları üzerinde kalmak üzere, belli bir süre ile görevlendirmeleri mümkün bulunmaktadır. Dava konusu işlemde ise bu koşulların bulunmadığı, davacının müdür yardımcısı kadrosu üzerinde kalmak üzere herhangi bir süre öngörülmezsizin mezat müdürlüğü emrinde görevlendirildiği, bu haliyle tesis edilen işlemin geçici görevlendirme olarak nitelendirilemeyeceği anlaşıldığından, dava konusu işlemde bu yönden hukuka uyarlık bulunmadığı açıktır”.

7. Geçici görevlendirme belirli bir süre için yapılırsa bile kamu hizmetlerinin yürütülmesi amacı ile somut ve hukuken geçerli sebeplere bağlı olarak yapılmalıdır. Bu sebeplere bağlı olarak yapılan görevlendirmeler hukuka uygun olacaktır²¹. Aksi takdirde hukuka aykırı olacaktır. Nitekim örnek bir uyuşmazlıkta, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Bağ-Kur Genel Müdürünü, 27.11.1995 tarihinden itibaren altı ilde Bağ-Kur sigortalılarının sorunlarını yerinde incelemek üzere 40 gün süre ile görevlendirilmiştir. Genel Müdürün bu işleme karşı açtığı davayı ilk derece mahkemesinin reddetmesi üzerine kararı temyiz etmiştir. *Danıştay*, “mali ve idari bakımdan özerk bir kamu kurumu olan Bağ-Kur Genel Müdürlüğü’nün kuruluş amaçları doğrultusunda işleyişinden öncelikle yönetim kurulunun, yönetim kuruluna karşı da icra organı olarak genel müdürün sorumlu olacağı tabidir. Kurumun bütün işlerini yönetim kurulunun gözetimi altında ilgili kanunlar hükümlerine göre yürütmekle yükümlü bulunan genel müdürün, kurumun bağlı olduğu bakan tarafından, kurumun amaçları ve faaliyet konusu içinde olan hususlarla ilgili yerinde inceleme yapmak üzere geçici

görevlendirilmesi mevcut vesayet denetiminin sınırları içinde mümkün ise de, böyle bir görevlendirme ile kamu hizmetinin etkin ve verimli kılınması, üstün bir hizmet anlayışı ile ilgililere sunulması amaç edinilmeli, kamu yararı ile bağdaşmayan, kurumun en üst amiri ve icra organı olan genel müdürü görevinden fiilen uzaklaştırmak veya onu cezalandırmak gibi hizmet gereklerine ters düşen bir sonuç amaçlanmamalıdır. Aksi takdirde özerk bir kurumun genel müdürünün görev, yetki ve sorumluluklarının kurumun güncel, planlı ve programlı ihtiyaçlarına göre kullanamaması ve yerine getirememesi söz konusu olacaktır ki böyle bir durumun yasanın tanıdığı vesayet denetiminin amaç ve kapsamı ile bağdaştığını söylemek güçleşecektir. ... ilgili bakan'ın göreve başladıktan kısa bir süre sonra davacıdan veya kurumdan Bağkur sigortalılarının sorunları konusunda sözlü ya da yazılı herhangi bir bilgi belge talebinde bulunmaksızın, mali ve idari bakımdan özerk bir kamu kurumunun genel müdürü olan davacıyı, her zaman ve her türlü bilgiyi alabileceği kendisine bağlı kurum il müdürlüklerinde, sigortalıların sorunlarını yerinde incelemek gibi afaki ve soyut bir sebeple geçici görevlendirmesinin kamu yararı ve hizmetin gerekleriyle bağdaşır bir yönünün olmadığı ve bu nedenle dava konusu işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı sonucuna ulaşılmış(tır)" gerekçesiyle ilk derece mahkemesinin davanın reddi yönündeki kararını bozmuştur²².

Danıştay bu kararında 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki Kanunun 2. maddesinde, Bakanlığın görevlerinin sayıldığı ve bu görevler arasında bağlı kuruluşların amaçları ve özel kanunları gereğince idare edilmesini sağlama ve denetlemenin de yer aldığı, ayrıca aynı Kanunun "yöneticilerin sorumlulukları" başlıklı 31. maddesinde "*Bakanlık merkez, taşra, yurtdışı teşkilatı ile bağlı kuruluşların her kademe yöneticileri yapmakla yükümlü buldukları hizmet veya görevleri, bakanlık emir ve direktifleri yönünde mevzuata, plan ve programlara uygun olarak düzenlemek ve yürütmekten bir üst yönetici kademeye karşı sorumludur*" hükmünün yer aldığını belirtmiştir²³. İşte *Danıştay*, Genel Müdürün geçici görevlendirilmesini "mevcut vesayet denetiminin sınırları içinde mümkün ise de" demek suretiyle, bu maddelerde geçici görevlendirme yetkisinin idari vesayet makamına tanındığı açıkça yazmasa da mümkün olacağına karar vermiştir.

Bir diğer kararında *Danıştay*, Gaziantep İli Radyo Müdürlüğü emrinde üç ay geçici süre ile görevlendirme işlemi, *isabetli olarak*, "... davacının yerinde TV programları ile ilgili araştırmalar ve çalışmalarda bulunmak, bu konuda görgü, bilgi ve tecrübesini geliştirmek üzere görevlendirildiği iddia edilmekte ise de, bu iddia müzik ve eğlence şubesi müdürlüğü yapan adı

geçenin, televizyon çalışmaları bulunmayan Gaziantep radyosunda geçici süre ile görevlendirilmesine dayanak olama(z)” gerekçesiyle iptal etmiştir²⁴.

8. Geçici görevlendirme belirli bir süre için ve somut ve hukuken geçerli sebeplere bağlı olarak tesis edilse bile, memurun görev alanı dışında bir konuda yapılmışsa yine hukuka aykırı olacaktır. Nitekim örnek bir uyuşmazlıkta, Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulunda, başmüfettiş olarak görev yapmakta iken Çaykur Diyarbakır Bölge Müdürlüğüne bağlı illerde belirlenen çalışma programı doğrultusunda gerekli incelemelerin yapılması amacıyla görevlendirilen devlet memurunun bu işlemin iptali istemiyle açtığı davada, “... teftiş ve denetim hizmetlerine uygunluk göstermeyen uzmanlık alanı dışındaki bir konu ile görevlendirilmesi işleminde kamu yararı ve hizmet gereği yönünden hukuka uyarlık görülme(miştir)”²⁵.

9. Geçici süreli görevlendirmenin gelecekteki belirsiz bir çalışma için olamayacağı yönünde de bir *Danıştay* kararı bulunmaktadır: “... ne zaman ve nasıl başlatılacağı henüz belli olmayan ileriye dönük Erzurum TV İşletme Bölüm Müdürlüğü’nün prodüksiyon merkezi haline getirilmesi ve paket yayından canlı yayına geçirilmesi planı için müdürlükte denetici personele ihtiyaç duyulacağı gerekçesiyle, ilgilinin geçici görevle görevlendirilmesi işleminde sebep yönünden hukuka uyarlık görülme(miştir)”²⁶.

10. Yine *Danıştay* içtihatlarıyla sabit olduğu üzere, bir kamu kurum veya kuruluşuna tahsis edilmiş olan ancak hukuken açık (boş) bulunan kadrolar, kural olarak görevlendirme yoluyla doldurulamaz. Bu kadrolar öncelikle asaleten atama yoluyla veya gerekli ve zorunlu hallerde vekaleten atama yoluyla doldurulabilir²⁷. Ayrıca, kurum içi geçici süreli görevlendirilen kamu görevlisinin bu görevde sürekli olarak kalması sonucunu doğuracak yargı kararı da verilemez. Yani geçici süreli görevlendirme yapan idare bu konuda yargı kararı ile zorlanamaz²⁸.

B. İl İdaresi Kanunu Uygulamasında

1. 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu’nun “kaymakamların hukuki durumları, görev ve yetkileri” başlıklı 31. maddesinin G fıkrasında “*kaymakam, ilçede idare, daire ve müesseselerde çalışan uzman veya fen kollarına dahil memur ve müstahdemlerden ilçenin genel ve mahalli hizmetlerine ilişkin işlerin görüşülmesini asli vazifelerine halel getirmemek şartıyla valiliğe teklif suretiyle isteyebilir. Valilikten alınacak emir üzerine bu memurlar verilen işleri yapmakla ödevlidirler*” hükmü yer almaktadır. Madde ile kaymakamlara ilçede görevli bazı memurlar için belirli şart ve usulde görevlendirme yetkisi verilmektedir. Ancak madde kaymakamlara, ilçedeki kamu görevlilerinden sadece uzman veya fen kollarına dahil

memurların görevlendirilebilmesi konusunda yetki tanımıştır. Bu yetkinin kullanılması 1) Valiliğe teklifte bulunulmasına, 2) Görevlendirilen memurun asli görevlerine hanel getirilmemesi şartlarına bağlanmıştır. Bir kararında *Danıştay*, kaymakamlık makamı tarafından ilçedeki bir ilköğretim okulunda anasınıfı öğretmenin aynı yerde bir diğer ilköğretim okulunda sınıf öğretmeni olarak geçici görevlendirilmesini, öğretmenlerin 31. maddenin G fıkrasında yer almadıkları gerekçesiyle hukuka aykırı bulmuştur²⁹.

2. *Danıştay*, İl İdaresi Kanunu'nun 31. maddesinin G fıkrası dışında kalan devlet memurlarının ise 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun 8. maddesinin b fıkrasında yer alan “[A bendi] bunun dışında kalan bütün memurlar Bakanlıklar veya tüzelkişiliği haiz genel müdürlükler tarafından valilik emrine tayin edilerek il idare şube başkanının inhası üzerine valiler tarafından istihdam yerleri tesbit olunur” hükmü uyarınca kendisini o görev yerine atayan Valilikçe geçici olarak görevlendirilebileceklerine karar vermiştir³⁰.

3. Kurum içi geçici görevlendirme konusunda kaymakamlara verilen yetkiye benzer bir hüküm İl İdaresi Kanunu'nun 9. maddesinin G bendi valilere de verilmiştir: “Vali, il içindeki idare ve müesseselerde çalışan uzman veya fen kollarına dahil memur ve müstahdemlerden asli vazifelerine hanel getirmek şartıyla ilin genel ve mahalli hizmetlerine müteallik işlerin görülmesini isteyebilir. Bu memurlar verilen işleri yapmakla ödevlidirler. Vali, keyfiyetten ilgili Bakanlığa ve tüzelkişiliği haiz genel müdürlüğe bilgi verir”.

4. Uygulamada “yetki devri” suretiyle valilere verilen kurum içi geçici süreli görevlendirme yetkisi de söz konusu olabilmektedir. Nitekim *Danıştay*, daha önceki kararlarıyla çelişerek, valilerin geçici görevlendirme yapmalarına ilişkin 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'ndan kaynaklanan bir yetkileri bulunmamakla birlikte, kendilerine Bakanlar tarafından, örneğin bir genelge ile yetki devri yapılabileceğini belirtmiştir³¹. Bu durumda valilerin, yetki devrine dayanarak kurum içi geçici süreli görevlendirme yapmaları kanuna uygun sayılmıştır. 04.08.2006 günlü 2006/92 sayılı Sağlık Bakanlığı Sağlık Eğitimi Genel Müdürlüğü Genelgesi'nde “Bakanlık Eğitim ve Araştırma Hastanelerinin etkin ve verimli çalışması, sunulan sağlık hizmetlerinin kalitesinin artırılması, eğitim hizmetlerinin aksamaması, dengeli dağılımın yaygınlaştırılması ve eğitim personelinin hizmetlerinden en iyi şekilde yararlanılması amacıyla klinik veya laboratuvar şef ve şef yardımcısı ile başasistanların 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu, asistan rotasyonlarının ise Tüzük hükümleri çerçevesinde il içinde geçici görevlendirilebilmeleri”nin uygun görüldüğü, bu hususta yapılacak

işlemlerde kamu menfaati ön planda tutularak gerekli hassasiyetin gösterilmesi istenmiştir³².

C. Yükseköğretim Kanunu Uygulamasında

1. Yükseköğretim Kanunu uygulamasında, madde metninde açıkça adı yazmasa da kurum içi geçici süreli görevlendirmeye ilişkin önemli bir hüküm m. 13/b-4'tür. Fıkra, “*gerekli gördüğü hallerde üniversiteyi oluşturan kuruluş ve birimlerde görevli öğretim elemanlarının ve diğer personelin görev yerlerini değiştirmek veya bunlara yeni görevler vermek*” yetkisini Rektörlere vermektedir. Bu hüküm ile Rektörlere tanınan yetkinin, kurum içi geçici süreli görevlendirmeyi içeren bir yetki olduğu açıktır. Bu görevlendirme ancak belirli bir süre için söz konusu olabilir³³. Aksi takdirde belli bir süreyle sınırlı olmaksızın, naklen atama işlemi etkisi doğuracak şekilde yapılan kurum içi geçici görevlendirme işlemleri hukuka aykırı olacaktır. Bu fıkrayı *Danıştay* içtihatlarından örneklerle açmak gerekirse,

2. Bir Üniversitenin Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde Başhemşire olarak görev yapan davacının, hizmet içinde birtakım aksamalara sebebiyet verdiği ve yeterli denetimin yapılmadığı nedenleriyle, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 13/b-4 maddesi uyarınca Sağlık Kültür ve Spor Daire Başkanlığı Mediko Sosyal Biriminde görevlendirilmesine ilişkin işlemin iptali istemiyle açtığı davada, *Danıştay* şu önemli tespitleri yapmıştır³⁴: “2547 sayılı Yükseköğretim Yasasının 13/b-4 maddesiyle Rektöre tanınan yetkinin; öğretim elemanlarının veya diğer personelin zorunlu ihtiyaç hallerinde ve belli sürelerle geçici olarak görevlendirilmelerini içeren yetki olarak düzenlendiği bir nakil maddesi olarak kullanılamayacağı açıktır. / Bu durumda, davacının görevlendirildiği birimde hizmetine duyulan ihtiyacın somut ve nesnel gerekçeleri ortaya konulmaksızın ve belli bir süre belirtilmeksizin tesis edilen dava konusu görevlendirme işleminde hukuka uyarlık bulunmamaktadır”.

3. Bir Üniversitenin Hukuk Fakültesi'nde doçent olan davacının, Eğitim Fakültesinde görevlendirilmesi işlemine karşı açtığı davada da *Danıştay* tarafından ortaya konan argümanlar önem arz etmektedir³⁵: “Uyuşmazlık, ... Üniversitesi Hukuk Fakültesinde doçent olan davacının, ... Eğitim Fakültesinde görevlendirilmesine ilişkin davalı Rektörlük işleminden kaynaklanmış; anılan işlemin iptali istemiyle açılan dava, temyize konu İdare Mahkemesi kararıyla ve işlemin hizmet gereklerine uygun olduğu vurgulanarak reddedilmiştir. / 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanununun Rektörün görevlerini belirleyen 13. maddesinin (b) bendinin 4. fıkrasında, ‘Gerekli gördüğü hallerde üniversiteyi oluşturan kuruluş ve birimlerde

görevli öğretim elemanlarının ve diğer personelin görev yerlerin değiştirmek veya bunlara yeni görevler vermek' kuralına yer verilmiştir. / Öğretim elemanları, 2547 sayılı Yasanın öngördüğü yöntem içinde bir üniversite birimi için atanırlar. Atama yöntemindeki özellik ve amaçlar karşısında, temel olarak atandıkları yerde görev yürütecekleri kuşkusuzdur. Sözü edilen 2547 sayılı Yasanın 'Kurumlararası yardımlaşma' başlıklı 40. maddesi ile 'Öğretim üyesi ihtiyacının karşılanması' başlığını taşıyan 41. maddesi 'görevlendirme' kavramına yer vermiş ve bu kurumun süreli niteliğini vurgulamıştır. Ayrıca ders yükünün azlığı ile ilgili 40. maddenin (a) bendinde, yükseköğretim kurumlarıyla ilgili olarak 'o şehirdeki' kaydı konarak, kendi üniversite birimlerinin de aynı şehirde olmasını amaçlamış ya da 'aynı şehir' ilkesine özen gösterilmesini işaret etmiş olmaktadır. / Öte yandan anılan yasanın 52/f maddesinde de memurların naklen atanmaları düzenlenmiştir. Memurlar için 657 sayılı Yasanın 76. maddesinin de değerlendirilebileceği kuşkusuzdur. / Gerek bu kurallar ve gerekse 13/b-4. maddede öngörülen 'gerekli görülme hali'; anılan kuralla gerçekleştirilen, öğretim elemanının ve özellikle öğretim üyesinin belirli bir kadroya veya göreve atanması olgusu, 'gerekli durum' giderilinceye kadar süren bir geçicilik içerdiğinde kuşkuyla yer bırakmamaktadır. / Bu hukuksal sonuç karşısında, belirli bir süre içermeyen, eski ve yeni görev yerlerinin başlama tarihlerinin bildirilmesini isteyen dava konusu işlemin sürekli atama özelliği içerdiği; bunun da belirli bir kadroda ve görevde öğretim üyesi olma niteliği ile bağdaşmadığı açıktır".

4. Karadeniz Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesinde öğretim üyesi iken Gümüşhane Meslek Yüksek Okulunda görevlendirilmesine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davada *Danıştay* şu kararı vermiştir³⁶: "Rektöre bu fıkra ile verilen yetkinin kapsamı, başka bir deyimle bu yetkiye dayanılarak yapılacak idari işlemin konu unsurunun ortaya konulması, davanın sonucunu belirleyecektir. Davalı idare bu yetkiye dayanarak rektörün, Üniversitede görevli öğretim görevlilerinin ve diğer personelin görev yerlerini sürekli olarak değiştirebileceğini savunmuş; davacı ise bu yetkinin görev yerinin geçici olarak değiştirilmesi veya geçici nitelikte yeni görevler verilmesi şeklinde kullanılabileceğini ileri sürmüştür. / Fıkranın düzenleniş amacı, üniversiteyi oluşturan kuruluş ve birimlerin herhangi birinde hizmetle ilgili olarak ortaya çıkacak bir ihtiyacın, Üniversitenin kendi elemanları ile ve süratli bir biçimde karşılanması, böylece kamu hizmetinin aksamadan ve sürekli olarak yürütülmesini sağlamaktır. / Genel olarak İdari teşkilatımızda belli bir kadro, belli bir hizmeti ifade eder ve bu hizmetin ilgili kadroya atanacak kişiler eliyle yürütülmesi esastır. Bu idari teşkilat olarak Üniversitede de durum bundan farklı değildir. / Bu husus,

2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu, 2709 sayılı Yüksek Öğretim Kurumları Teşkilatı Hakkında Kanun ve 2608 sayılı kanunun verdiği yetkiye dayanılarak çıkarılan 78 sayılı kanun hükmünde kararnamenin çeşitli hükümlerinden ve özellikle sonuncusuna ekli kadro cetvellerinden açıkca anlaşılmaktadır. / Açık kadrolara atama usulü ve atamaya yetkili makam genellikle kanunlarla belirlenir. Kanunda aksine bir açıklık bulunmadıkça atanmış kişinin, atandığı usulde ve atamaya yetkili makam tarafından görevinden alınması gerektiği idare hukukunun bu güne kadar uygulanagelmış ilkelerinden biridir. Yüksek Öğretim Kurumunda öğretim elemanlarından herbirinin atanmalarında önemli atama usulleri getirilmiş ve atamaya yetkili makamlar belirtilmiştir. Gerek atamada gerekse atanılan kadrodan alınmada kanunda belirtilen usullere uyulmaması veya bu işlemin yetkisiz makam tarafından yapılması işlemleri ağır derecede sakatlar. Bu nokta da açıklamak gerekir ki; belli bir göreve atanmış olan kamu görevlisinin bu kadrodan alınarak başka bir kadroda görevlendirilebilmesi de kanunda bu konuda açık bir yetkinin varlığına ve yine kanunda gösterilen sebeplerin oluşmasına bağlıdır. / 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu'nun 13/b-4. maddesi ile rektöre verilen yetkiyi 'sürekli olarak görev yerini değiştirme' veya 'sürekli olarak yeni görevler verme' kapsamında kabul etmek, belli usullerle bir kadroya atanmış öğretim elemanının yasa da gösterilen usule ve yetki kurallarına uyulmadan kadrosu ile hukuki ve fiili irtibatının kesilmesi, yine ancak belli usul ve yetki kurallarına uyularak atanılabilecek bir kadroya, bunlara uyulmadan atanması sonucunu doğurur. O halde adı geçen maddede öngörülen yetkinin yukarıda belirtilen amaçlarla ve hizmetin gerektirdiği süre ile sınırlı olduğunu, bu nedenle de sürekli olarak görev yerini değiştirme veya yeni görevler verme şeklinde kullanılamayacağını kabul etmek gerekir. / Dava konusu olayda, Karadeniz Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi'nde öğretim üyesi (doçent) olan ve bu sıfatla belli bir kadroya 2547 sayılı kanunun 25. maddesinde öngörülen kurallar içinde atanmış olan davacının Gümüşhane Meslek Yüksek Okulu'nda Ticaret Hukuku, Medeni Hukuk, Personel Yönetimi ve Beşeri ilişkiler derslerini vermek için sürekli olarak görev yeri değiştirilmiş, davalı idarenin 29.3.1983 günlü ve 121 sayılı yazısında kullanılan ifade ile 'Gümüşhane Meslek Yüksek Okulu asıl görev yeri olmuştur'. Bir Üniversite öğretim görevlisi için belirtilen yetkinin bu kapsamda kullanılmasının yukarıda açıklanan hukuk kurallarına aykırılığı bir yana, 2547 sayılı kanunun 4/c maddesinde ifadesini bulan 'Yüksek düzeyde bilimsel çalışma ve araştırma yapmak bilgi ve teknoloji üretmek, bilim dünyasının seçkin bir üyesi haline gelmek' gibi yüksek öğretimin amaçları ile de bağdaşmadığı açıktır. / Davalı idare, 28.5.1984 günlü temyiz dilekçesinde geçici nitelikteki görevlendirmelerin 2547 sayılı kanunun 38,

SONUÇ

Geçici süreli görevlendirme, hizmet gereklerinden kaynaklanan bir gerekliliktir. Bu kurumun, hukuka ve mevzuata uygun olarak işlemesi yanında usul ve şartlarının da açık bir şekilde mevzuatta düzenlenmiş olması memur güvenliği açısından önem arz etmektedir. Bu kadar önemli olmasına ve uygulamada sıkça başvurulmasına rağmen, Devlet Memurları Kanunu'nda sadece kurumlar arası geçici süreli görevlendirme düzenlenmiş; kurum içi geçici süreli görevlendirme düzenlenmemiştir. Bu, ciddi ve önemli bir eksiklik olup Devlet Memurları Kanunu bağlamında kurum içi geçici süreli görevlendirme işlemlerinin kanuna uygunluğu tartışmalarını da beraberinde getirmektedir. Ayrıca kanunkoyucunun kurumlar arası geçici süreli görevlendirmeye de yeterince önem vermediği söylenebilir. Zira bu kurumu Kanunun ek maddelerinde düzenlemiştir. *Kanaatimizce*, kurum içi ve kurumlar arası geçici süreli görevlendirmenin, Devlet Memurları Kanunu'nun ana maddelerinde ve mutlaka ayrı birer madde olarak düzenlenmesi gerekmektedir.

Bu düzenleme yapılırken, her iki görevlendirme kurumunun kendine has özellikleri dikkate alınmalıdır. Bu noktada en önemli husus şüphesiz "süre" konusudur. Hem kurum içi geçici süreli görevlendirme hem de kurumlar arası geçici süreli görevlendirme makul bir süre için yapılabilir. Sürekli nitelik taşıyan görevlendirme işlemleri yapılamamalıdır. Ayrıca her iki görevlendirme, belli bir hizmetin geçici olarak yürütülmesi amacıyla yönelik olmalıdır. Diğer bir ifadeyle geçici süreli görevlendirmenin belli süreli ve bir

hizmetin geçici olarak yürütülmesi amacına yönelik olması gerekir. Aksi takdirde, geçici süreli görevlendirme ile amaçlanan hedefin dışına çıkmış olur.

SON NOTLAR

1 RG. 14.08.1970, sy. 13579.

2 Madde ile şu hüküm getirilmiştir: “Bu kanuna tabi memurlara, 13/12/1960 tarih ve 160 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi kapsamına giren kurumlarda geçici süreli olarak görev verilebilir. / Yukarıdaki fıkra göre geçici süreli olarak görevlendirilen memurların kadroları ile ilişkileri, kendi sınıf ve derecelerindeki terfi ve emeklilik hakları devam eder”.

3 Madde ile şu hüküm getirilmiştir: “Geçici süreli görevlendirme yolu ile başka bir görevde çalışan memurlar hakkında aşağıdaki esaslar uygulanır: a) Ek madde 1’e [8] göre görevlendirilen memur, hem kendi sınıf ve meslekinin ve hem de geçici süreli olarak görevlendirildiği işin mevzuatına uymakla yükümlüdür. b) Genel ve katma bütçeli kurumlar dışında, bir kurumda geçici süreli olarak görevlendirilen memurlar aylıklarını gittikleri yerlerin bütçelerinden alırlar ve geçici süreli görevlendirildikleri kadronun aylık ve diğer haklarından yararlanırlar. c) Geçici görevlendirme memurun muvafakati ile olur ve 2 yılı geçmez. d) Geçici süreli görevlendirme, yalnız 7 nci ve daha yukarı derecelere tahsis edilmiş görevler hakkında uygulanır. Geçici süreli görevlendirmenin memurun mesleki ile ilgili olması şarttır. e) Geçici süreli görevlendirme, Devlet Personel Dairesinin uygun görüşü üzerine ilgili Bakanlıklar ve Maliye Bakanlığının müşterek kararı ile yapılabilir. Geçici süreli görevlendirmenin uygulanabileceği haller, şartlar, süresi, sicil ve sair hususlar tüzükle belirtilir”.

4 RG. 25.02.2011, sy. 27857. (Mükerrer)

5 RG. 26.05.1975, sy. 15247.

6 Değişikle madde şu hali almıştır: “Geçici süreli görevlendirme yoluyla başka bir görevde çalışan memurlar hakkında aşağıdaki esaslar uygulanır. a) Ek madde 1’e [8] göre görevlendirilen memur, hem kendi sınıf ve meslekinin hem de geçici süreli olarak görevlendirildiği işin mevzuatına uymakla yükümlüdür. b) Geçici süreli olarak görevlendirilen memurlar aylıklarını görevlendirildikleri kadrodan alırlar ve bu kadronun diğer haklarından yararlanırlar. c) Geçici görevlendirilme memurun muvafakati ile olur ve iki yılı geçmez. d) Geçici süreli görevlendirme yalnız 7 nci ve daha yukarı derecelere tahsis edilmiş görevler hakkında uygulanır. Geçici süreli görevlendirmenin memurun mesleği ile ilgili olması şarttır. e) Geçici süreli görevlendirme, Devlet Personel Dairesi’nin uygun görüşü üzerine ilgili

Bakanlıkların müşterek kararı ile yapılır. Geçici süreli görevlendirmenin uygulanabileceği haller, şartlar, süresi, sicil ve sair hususlar yönetmelikle belirtilir”.

Bu maddede bahsedilen Yönetmelik, “Devlet Memurları Geçici Süreli Görevlendirme Yönetmeliği” adıyla, 31.01.1974 tarih ve 14785 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Uzun yıllar uygulanan bu Yönetmelik, 15.06.2011 tarih ve 27965 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan bir Yönetmelikle yürürlükten kaldırılmıştır.

7 RG. 29.09.1983, sy. 18176.

8 “Geçici görevlendirilme memurun muvafakati ile olur ve 2 yılı geçemez. Ancak, yurt dışına atanan koruma görevlileri için bu süre bir katına kadar uzatılabilir”.

9 D5D, E. 2006/636, K. 2008/3726, KT. 16.06.2008, DD, 2009, sy. 120, s. 164-165.

10 RG. 13.07.2005, sy. 25874.

11 RG. 04.03.2005, sy. 25745.

12 RG. 06.11.1981, sy. 17506.

13 D5D, E. 1987/2378, K. 1989/2045, KT. 27.11.1989, DD, 1990, sy. 78-79, s. 282-283.

14 D8D, E. 2004/3828, K. 2005/1093, KT. 09.03.2005, DBB.

15 D5D, E. 1997/2711, K. 1998/270, KT. 09.02.1998, DD, 1999, sy. 97, s. 327-328. Aynı yönde bkz. D5D, E. 1996/2070, K. 1997/419, KT. 26.02.1997, DD, 1998, sy. 94, s. 325; D2D, E. 2007/1275, K. 2007/4535, KT. 23.11.2007, DD, 2008, sy. 118, s. 126; D5D, E. 2007/168, K. 2009/2800, KT. 20.05.2009, DD, 2009, sy. 122, s. 281-282; D5D, E. 1996/19, K. 1998/1631, KT. 28.05.1998, DBB; D5D, E. 1995/3956, K. 1998/1460, KT. 14.05.1998.

16 D5D, E. 1990/3054, K. 1991/753, KT. 24.04.1991, DBB. Aynı yönde bkz. D5D, E. 1980/6944, K. 1982/2464, KT. 17.03.1982, DBB.

17 D5D, E. 1991/2055, K. 1992/833, KT. 08.04.1992, DBB. Aynı yönde bkz. D5D, E. 1989/2595, K. 1992/2375, KT. 29.09.1992, DBB.

18 D5D, E. 1990/3054, K. 1991/753, KT. 24.04.1991, DBB. Aynı yönde bkz. D2D, E. 2004/1631, K. 2005/2474, KT. 11.07.2005, DD, 2006, sy. 111, s. 108; D5D, E. 1980/6944, K. 1982/2464, KT. 17.03.1982, DBB.

19 D5D, E. 1979/5756, K. 1982/9728, KT. 01.11.1982, DD, 1983, sy. 50-51, s. 219. Aynı yönde bkz. D5D, E. 1978/4052, K. 1981/5, KT.

14.01.1981, DD, 1982, sy. 44-45, s. 217; D5D, E. 1980/6944, K. 1982/2464, KT. 17.03.1982, DBB.

20 D5D, E. 1989/2595, K. 1992/2375, KT. 29.09.1992, DBB.

21 Örnek olarak bkz. D5D, E. 1969/903, K. 1970/501, KT. 12.02.1970, Danıştay Beşinci Daire Kararları (1970-1981), Birinci Kitap, c. I, Ankara 1983, s. 345-346; D5D, E. 1971/18516, K. 1972/4108, KT. 29.05.1972, Danıştay Beşinci Daire Kararları, s. 346; D5D, E. 1978/5771, K. 1980/94, KT. 21.01.1980, Danıştay Beşinci Daire Kararları, s. 347; D5D, E. 1976/7207, K. 1979/5052, KT. 11.12.1979, Danıştay Beşinci Daire Kararları, s. 347.

22 D5D, E. 1996/2997, K. 1999/3204, KT. 27.10.1999, DD, 2001, sy. 103, s. 448-449.

23 D5D, E. 1996/2997, K. 1999/3204, KT. 27.10.1999, DD, 2001, sy. 103, s. 448.

24 D5D, E. 1976/1843, K. 1977/1112, KT. 10.03.1977, Danıştay Beşinci Daire Kararları, s. 346.

25 D2D, E. 2004/1631, K. 2005/2474, KT. 11.07.2005, DD, 2006, sy. 111, s. 108.

26 D5D, E. 1976/5413, K. 1979/755, KT. 26.03.1979, Danıştay Beşinci Daire Kararları, s. 347.

27 D5D, E. 1997/2711, K. 1998/270, KT. 09.02.1998, DD, 1999, sy. 97, s. 328.

28 D5D, E. 1997/2711, K. 1998/270, KT. 09.02.1998, DD, 1999, sy. 97, s. 328.

29 D5D, E. 1991/3136, K. 1995/454, KT. 26.01.1995, DD, 1996, sy. 90, s. 529-532.

30 D5D, E. 1991/3136, K. 1995/454, KT. 26.01.1995, DD, 1996, sy. 90, s. 531-532.

31 D5D, E. 2007/168, K. 2009/2800, KT. 20.05.2009, DD, 2009, sy. 122, s. 281.

32 D5D, E. 2007/168, K. 2009/2800, KT. 20.05.2009, DD, 2009, sy. 122, s. 281.

33 “Yukarıda belirtilen Yasayla Rektöre tanınan yetkinin, geçici görevlendirmeyi içeren bir yetki olduğu açıktır. Dava dosyasının incelenmesinden, ... Üniversitesi ... Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Ana Bilim Dalında öğretim üyesi olarak görev yapan davacının, üniversiteye bağlı ... Mediko Sosyal Merkezi Başkanlığı'nda sürekli olarak görevlendirildiği

anlaşılmaktadır. / Bu durumda, davacının Mediko Sosyal Merkezi Başhekimliği'nde yapılan görevlendirmede herhangi bir süre belirtilmediğinden, yapılan görevlendirme geçici görevlendirme olmayıp atama niteliğinde olduğundan İdare Mahkemesince davanın reddedilmesinde hukuki isabet bulunmamaktadır". D8D, E. 2002/3345, K. 2003/2225, KT. 14.05.2003, DBB. Aynı yönde bkz. D8D, E. 2004/708, K. 2004/4157, KT. 02.11.2004, DBB.

³⁴ D8D, E. 2003/2047, K. 2004/352, KT. 26.01.2004, DKD, 2004, sy. 4, s. 231.

³⁵ D8D, E. 2002/523, K. 2002/3022, KT. 23.05.2002, DBB.

³⁶ D5D, E. 1985/729, K. 1986/1234, KT. 05.11.1986, DBB.